

LOCHS/BALTHAUS/HERSKEDAL

Lochs Balthaus Herskedal

Music under construction

(<http://www.lochsbalthauserskedal.nl>)

Beluister Lochs cs; klik hier:

www.myspace.com/lochsbalthauserskedal

INGER MARIE

My heart would have a reason

Stunt Records

(<http://www.ingermarie.com>)

Bekijk Inger Marie; klik hier:

<http://www.youtube.com/watch?v=8G4A-kq6S3c>

VERVOLG CD-RECENSIES

Bert Lochs op trompet en bugel, Dirk Balthaus op piano en Fender Rhodes en Daniel Herskedal op tuba. Een minder gebruikelijke combinatie van instrumenten. Maar wat een fantastische. Zo af en toe krijg je ineens een plaat in handen die je niet loslaat. Natuurlijk valt de bijzondere samenstelling van het trio meteen op en maakt het je nieuwsgierig. Maar het gaat natuurlijk om de muziek. En die is werkelijk verbluffend mooi. Dit zijn drie musici die het avontuur aangaan en vanuit de eigen expertise in staat zijn tot elkaar te komen. Tien sfeervolle verhalen worden verteld waarin het pruttelt en zwiert, waarin diepzinnige beschouwingen frivole bespiegelingen afwisselen. Met een peinzend klinkende tuba en een vloeiend geblazen trompet, om gespeeld door lyrische pianoklanken. Melancholieke getinte patronen die omgeven worden door hoopvolle perspectieven. Van de breeduit slingerende dans in 'Tarantelle' tot het staccato gespeelde 'The Brain Train' en het bijna cabareteske 'Crystal Village'. Het trio swingt en improviseert, gaat buiten de gebaande wegen op zoek naar de feeërieke paadjes en komt dan ineens weer uit op een grote vlakte waar met een breed uitgemeten arrangement een wijde blik geboden wordt. Het is mooi en zorgvuldig gemaakt. Een plaat die je als een juweeltje koestert. Subliem. **Frank Huser**

In de tekst van de cd-omslag bedankt Inger Marie (die op haar debuut zich nog Inger Marie Gundersen noemde) producer en gitarist Georg Wadenius voor 'de ruimte die ze van hem kreeg om zichzelf te kunnen zijn en te kunnen zingen op een manier die natuurlijk is'. En daarmee is tegelijk veel, zo niet alles gezegd over haar zang. Want het is inderdaad de kracht van Inger Marie om op een natuurlijke manier te zingen. Geen vocale kunstjes of overspannen tierlantijnen. Geen zangtechnische hoogstandjes die de breedte van het stembereik moeten bewijzen. Het is bijna gewoon wat ze doet. Maar juist door dit 'gewone' zingen laat Inger Marie de muziek het werk doen en de kracht van het repertoire spreken. En dat maakt 'My heart would have a reason' tot een heel aangename plaat. Net als de voorgangers 'Make this moment' (2004) en 'By myself' (2006) is haar derde album een collectie van fraai gezongen liedjes. Met onder meer bekende popsongs als 'Something' (G. Harrison), 'The first time ever I saw your face' (E. Maccoll) en 'Why should I cry for you' (Sting) die Inger Marie op een innemende en verfrissende wijze in een mooi jazzidroom vertolkt. Met haar zachte altstem weet zij de luisteraar snel voor zich in te nemen.

Frank Huser

GELEZEN IN JAZZ

"Je kunt zeggen: ik wil abstract spelen of heel duidelijk, of allebei. Je wilt bepaalde emoties overbrengen. Sommige emoties zijn heel diep en ingewikkeld. Als je zo diep wilt komen bij iemand, dan moet je heel duidelijk spelen. Als dat lukt, dat vind ik het mooist. (--) Je kunt allemaal moeilijke dingen spelen die niemand begrijpt. Dat heeft ook bepaalde emoties. Bij anderen komt het misschien binnen, maar bij mij niet. Als ik iemand goed vind, is het omdat ik de taal goed begrijp."

De 21-jarige tenorsaxofonist Caspar van Wijk (1° prijs Prinses Christina Concours 2008) in Jazz 2009/2.